

- 6) Vai Direktīvas 2005/29/EK 3. panta 4. punktā minētais Kopienas noteikumu jēdziens attiecas tikai uz Eiropas regulās un direktīvās ietvertajiem noteikumiem, kā arī uz tiesību normām, ar kurām tās tiek tieši transponētas, vai tomēr tas ietver arī leģislatīvus un regulējošus noteikumus, ar kuriem īsteno Eiropas tiesību principus?
- 7) Vai specialitātes principam, kas noteikts Direktīvas 2005/29/EK preambulas 10. apsvērumā un 3. panta 4. punktā, un Direktīvas 2002/22/EK 20. un 21. pantā, un Direktīvas 2002/21/EK⁽⁴⁾ 3. un 4. pantā, ir pretrunā tāda attiecīgo valsts tiesību norma, ar kurām minētās direktīvas tiek transponētas, interpretācija, atbilstīgi kurai tiktu uzskatīts, ka ikreiz, kad regulētā nozarē, kurā pastāv nozares regulējums attiecībā uz patērētājiem un kurā regulēšanas un sodīšanas pilnvaras ir piešķirtas nozares iestādei, tiek konstatēta rīcība, kuru var uzskatīt par “agresīvu [komerc]praksi” saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 8. un 9. pantu, vai par “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmu” komercpraksi saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, vienmēr ir jāpiemēro vispārējais tiesiskais regulējums par negodīgu [komerc]praksi – pat tādā gadījumā, ja pastāv patērētāju aizsardzībai pieņemts un uz Savienības tiesību noteikumiem balstīts nozaru tiesiskais regulējums, kas pilnīgi regulē jau minēto “agresīvo [komerc]praksi” un “visos apstākļos par agresīvu uzskatāmo [komerc]praksi” vai, katrā ziņā, jau minēto “negodīgo [komerc]praksi”?

⁽¹⁾ N.B. Šī secīgā prejudiciālo jautājumu numerācija atšķiras no numerācijas lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, kurā bija ietvertas divas jautājumu grupas, kuru numerācija nebija secīga.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (“Universālā pakalpojuma direktīva”) (OV L 108, 51. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (“Pamatdirektīva”) (OV L 108, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2017. gada 19. janvāra spriedumu lietā T-701/15 *Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen* (“Lubelska”) 2017. gada 30. martā iesniedza Polijas Republika

(Lieta C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Polijas Republika (pārstāvis – *Bogusław Majczyna*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2017. gada 19. janvāra spriedumu lietā T-701/15 *Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen* (“Lubelska”);
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jaunai izskatīšanai;
- piespriest katram lietas dalībniekam pašam segt savus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika lūdz pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2017. gada 19. janvāra spriedumu lietā T-701/15 *Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen* (“Lubelska”) un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jaunai izskatīšanai.

Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja *Stock Polska z o.o.* ar juridisko adresi Ļublinā [Lublin] prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB, šobrīd pēc nosaukuma maiņas: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs – EUIPO) Apelācijas padomes 2015. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1788/2014-5, ar kuru tika apstiprināts EUIPO 2015. gada 14. maija lēmums par *Stock Polska z o.o.* iesniegtā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu.

Ar Vispārējās tiesas spriedumu un iepriekš pieņemto *EUIPO* lēmumu preču zīmes "Lubelska" reģistrācijas pieteikums tika noraidīts saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (ES) Nr. 207/2009 par Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pamatojoties uz tās līdzību ar preču zīmi "Lubeca", kura sabiedrībai Vācijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme "Lubeca", rada sajaukšanas iespēju attiecībā uz ar šo apzīmējumu aptvertajām precēm.

Polijas Republika pret pārsūdzēto spriedumu izvirza šādus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (ES) Nr. 207/2009 par Savienības preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo sajaukšanas iespējas esamības vērtējums neesot ticis veikts, pamatojoties uz kopējo iespaidu no atšķirtspējīgo un dominējošo sastāvdaļu viedokļa, ievērojot, ka apzīmējuma līdzības ar agrāko preču zīmi vērtējums it īpaši esot ticis nepamatoti ierobežots ar vienu šī apzīmējuma sastāvdaļu (vārdisko sastāvdaļu).

Vispārējā tiesa esot prettiesiski apstiprinājusi iespēju divu preču zīmju līdzību vērtējumā ņemt vērā tikai vienu kombinētas preču zīmes sastāvdaļu (vārdisko sastāvdaļu) un salīdzināt to ar citu preču zīmi, izslēdzot grafisko sastāvdaļu, lai gan iepriekš neesot ticis konstatēts, ka vārdiskā sastāvdaļa būtu dominējoša un grafiskajai sastāvdaļai nebūtu nozīmes. Vispārējā tiesa esot vienīgi konstatējusi, ka grafiskajai sastāvdaļai ir neliela atšķirtspēja, un tā neesot ņēmusi vērā, ka šīs apzīmējuma sastāvdaļas neliela atšķirtspēja ne obligāti nozīmē, ka šī sastāvdaļa nav dominējoša.

2. Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un vienlīdzīgas attieksmes, labas pārvaldības un tiesiskās noteiktības principu pārkāpums, jo neesot ticis ņemts vērā, ka *EUIPO* ir atkāpies no savas vadlīnijās paredzētās agrākās lēmumpieņemšanas prakses, un tādējādi esot ticis apstiprināta pretruna tā lēmumpieņemšanas praksei.

Vispārējā tiesa neesot ievērojusi, ka *EUIPO* ir atkāpies no savas vadlīnijās paredzētās agrākās lēmumpieņemšanas prakses attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, un neesot bijis nekādu īpaši apstākļu, kas varētu pamatot šo atkāpi.

3. Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo, novērtējot sajaukšanas iespēju, par pareiziem esot tikuši uzskatīti fakti, kas nav vispārēji zināmi, un neesot tikuši izskatīti vispārēji zināmi, būtiski fakti, kā rezultātā esot tikuši sagrozīti fakti un pierādījumi, it īpaši tāpēc, ka:

- a) par acīmredzamu faktu esot ticis uzskatīts, ka Vācijas vidusmēra patērētājs nepazīst nosaukuma "Lubeca" nozīmi, jo pilsētu latīņu nosaukumu (piemēram, *Lubeca*) pazīstamības pakāpe nav saistīta ar latīņu valodas kā tādas zināšanu pakāpi, un ka alkoholisko dzērienu patērētājs īpašu nozīmi piešķir šo dzērienu ģeogrāfiskai izcelsmei;

- b) par acīmredzamu faktu esot ticis uzskatīts, ka, apzīmējot alkoholiskos dzērienus, attēla sastāvdaļa kroņa veidā ir vispārīgi izplatīta.

4. Pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo:

- a) neesot ticis norādīts, kuru apzīmējuma sastāvdaļu Vispārējā tiesa ir uzskatījusi par dominējošo,

- b) nesot tikuši norādīti apstākļi, kas pamato tēzi, ka vārda "Lubeca" nozīme Vācijas vidusmēra patērētājam nav zināma.

⁽¹⁾ OV L 78, 1. lpp.